

Význam vzkříšení Ježíše

Ježíš z Nazaretu působil přes 3 roky na území dnešního státu Izrael a v jeho okolí jako potulný učitel v letech asi 30 až 34 n.l. Nakonec byl nespravedlivě odsouzen ke kruté smrti ukřižováním, kterou vykonali římsí vojáci, členové místní posádky v Jeruzalémě, neboť toto území bylo protektorátem Říma. Třetí den po smrti se objevil živý, nicméně v novém těle, takže ho mnohdy lidé, kteří ho osobně léta znali, při setkání hned nepoznávali.

Dnes se k jeho jménu hlásí po celé planetě více než 2 miliardy lidí. I v naší zemi, která patří mezi nejvíce ateistické země, se můžeme setkávat s křesťanskými artefakty, pro našince je považován za nejběžnější kříž, na němž je přibit umírající člověk, údajně Ježíš. Běžný Čech nebo Moravan je tím nejvíce ovlivněn o vánocích, kdy je jednak zobrazováno narození malého dítěte, údajně Ježíška, jednak v té době nejsledovanějšími TV pořady, pohádkami na téma nebe a svatí. O vánocích nosí dárky Ježíšek i v rodinách, které se nezajímají o jakoukoli formu "křesťanství".

Všeobecně nejrozšířenějšími symboly Ježíše je "malý Ježíšek" a "Ježíš na kříži". To je v ostrém rozporu s tím, kdo Ježíš byl a dnes je. Malým děťátkem byl nanejvýš několik měsíců a na popravním nástroji visel něco přes šest hodin. Jeho smrt je velmi důležitá ale proč, to dnešním křesťanům moc neříká, zemřel za naše hříchy, ale proč a nač, o tom vám něco řeknou snad duchovní církvi, jinak asi nikdo. Obsah jeho poselství, které hlásal přes tři roky, není známý skoro vůbec, a naděje plynoucí z jeho vzkříšení je ztracena.

Vzkříšením Ježíše potvrdil Bůh pravdivost jeho vyučování

Žádný jiný učitel jakéhokoli náboženství nemá ani zdaleka takové potvrzení, všichni zemřeli, jsou dočista mrtví. Návštěvníci pohřebních obřadů sice mohou slyšet o odchodu zesnulého do nebe, ale neexistuje ani náznak důkazu, že se tak děje. Ježíš byl před zraky mnoha svědků vzat do nebeské sféry, jak předpověděl Žalm 110:

Výrok Jehovův mému pánu: Usedni po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.

Jehova či Jahve je Boží jméno vyskytující se skoro 6.000krát ve Starém zákoně, v českých překladech nahrazováno jménem Hospodin.

Ježíš čeká po Boží pravici na okamžik, kdy budou

jeho nepřátele pošlapáni, kam patříme my? Stane se to stejně jistě jako nastalo vzkříšení Ježíše. Že už to trvá skoro 2 tisíce let? To neznamená, že se to nestane. Ale za tu dobu už zemřelo možná 200 generací lidí? Těch se to už netýká?

Nedivte se tomu; vždyť přichází hodina, v níž všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas a vyjdou. Ti, kdo činili dobře, budou vzkříšeni k životu, a ti, kdo jednali zle, budou vzkříšeni k soudu. (Jan 5:28, 29)

I toto Ježíš učil, a Bůh tu výzvu uznal za pravdivou. Že je to v rozporu se všemi našimi zkušenostmi? Prostě se to stane, těžko se tomu věří, ale až to nastane, kdo bude moci říci, že není připraven, vždyť tato výzva je zde už skoro 2 tisíce let. Bylo málo času na to, abychom reagovali?

Ježíš se opíral o Starý zákon

[Ježíš] jim odpověděl: "Nečetli jste, že ten, který stvořil člověka, od počátku 'učinil je jako muže a ženu'? A řekl: 'Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své ženě a ti dva budou jedno tělo'..." (Matouš 19:4, 5)

Zde se Ježíš obrací ke zprávě o stvoření v Genesis 1:27 a 2:24, když řeší vztah muže a ženy. Pro něj rozhodně zpráva o stvoření není mýtus, který je nutné vysvětlit pomocí "vědeckých poznatků" té oné doby.

Ježíš jim říkal: "Nebloudíte právě proto, že neznáte Písma ani Boží moc? ...O mrtvých pak, že budou vzkříšeni, jste nečetli v Mojžíšově knize, jak mu 'u keře' Bůh řekl: 'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův'? Není Bohem mrtvých, ale žijících. Velmi bloudíte!" (Marek 12:24, 26-27)

Tady Ježíš cituje Exodus 3:6, 15, kde je scéna, jak Bůh posílá Mojžíše do Egypta, aby začal s osvobozením Izraelců z otroctví v Egyptě. Považuje tu událost za zcela reálnou, ačkoli nejen dnešní archeologové, až na výjimky, ale i duchovní popírají, že se něco takového stalo.

Když pak uvidíte 'ohavnost zpusošení', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě — kdo čte, ať rozumí — tehdy ti, kdo budou v Judsku, ať utíkají do hor... (Matouš 24:15, 16)

Ježíš několik dnů před svou smrtí popisoval řadu událostí, které nastanou těsně před jeho druhým příchodem, adventem, aby zavedl na zemi Boží království a vybízel své učedníky k jednání. Přitom se odvolával na jinou část Starého zákona, na Danielova proroctví. Popisovaná událost ještě nenastala, ale určitě se stane.

Když Bůh vzkřísil Ježíše, jedinečným způsobem potvrdil jeho učení, a tedy i pravdivost textu hebrejských spisů Písma. Co má větší váhu z hlediska pravdivosti, moderní zlehčování Starého zákona novodobými vědci z různých oborů, kteří se opírají výhradně o smyšlené teorie, nebo potvrzení od samotného Stvořitele?

Ježíš kázal Boží království

Jeho vyučovací dílo začalo takto:

... přišel Ježíš do Galileje a hlásal evangelium Boží. A říkal: "Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království; čiňte pokání a věřte evangeliu." (Marek 1:14, 15)

I po svém vzkříšení pokračoval ve vyučování, když zdůrazňoval to samé:

Jim také po svém utrpení mnoha důkazy prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a říkal jim o Božím království (Skutky 1:3)

Ježíš zdůrazňoval důležitost Božího království, když je zahrnul jako jeden bod známé modlitby.

... mu jeden z jeho učedníků řekl: "Pane, nauč nás modlit se ..." Řekl jim: "Když se modlíte, říkejte: Otče náš Přijď tvé království. ..." (Lukáš 11:1-4)

Tuto modlitbu opakuje možná denně miliarda lidí, aniž by ti lidé chápali, co žádost o příchod Božího království znamená; jeho tehdejší posluchači, lidé, kteří znali Starý zákon, tomu dobře rozuměli.

Svědkové Nového stvoření

Stvoření vesmíru, země ani života nikdo z lidí neviděl, výsledky stvoření prvního lidského nesmrtelného těla, Ježíšova, viděli stovky lidí. Existuje tedy záznam zprávy očitých svědků; u stvoření zapsaného v knize Genesis žádný lidský svědek nebyl.

Bůh se stará

Obraz hodináře – tvůrce přírody: Kdybychom našli nějaký předmět, jako jsou hodinky, na vřesovišti, donutila by nás – i kdybychom nevěděli, jak vznikly – jejich preciznost a jemnost k závěru, "že musely mít nějakého tvůrce, že v určité době a na určitém místě musel existovat jemný mechanik, ... jemuž, jak zjišťujeme, v současné době slouží, a který jejich konstrukci rozuměl a jejich použití plánoval. Každý náznak jakéhokoli plánování, ... které lze najít u hodi-

nek, však existuje také u výtvorů přírody; jen ovšem s tím rozdílem, že v přírodě jsou větší nebo početnější, a to v rozsahu, který přesahuje veškeré odhady." To je jen malý výňatek z proslulé knihy *Přírodní teologie* od Williama Paleye z roku 1802.

Vesmír i život funguje jako výrobek zručného Tvůrce. Ale co všechny ty špatné věci, které nás potkávají? Bůh vše stvořil, lidé dostali rozumové schopnosti a jistou svobodu jednání, a dost. Vše další už záleží jen na nich. Špatné až zlé věci ukazují, že Tvůrce skončil a dál se o svět nestará. S tímto názorem jsem se setkal u velmi inteligentních lidí.

Vzkříšení Ježíše ale ukazuje, že Stvořitel, Bůh, pokračuje dál podle svého plánu, objevilo se lidské tělo s novými, dříve neznámými vlastnostmi, nesmrtelné. A v budoucnosti je podle Jeho slibu obdrží věrní žáci toho, kdo to tělo již má.

Význam Ježíšovi smrti

Pak vzal kalich, vzdal díky a dal jim ho se slovy: Napijte se z něho všichni. Neboť toto je má *krev nové smlouvy*, která se vylévá za mnohé na *odpuštění hříchů*. (Matouš 26:27, 28)

Tato slova pronesl Ježíš při své poslední večeři. Pro většinu běžných lidí dnes znějí málo srozumitelně: odpuštění hříchů? Nová smlouva? Tento aspekt Ježíšova života byl mezi členy křesťanských církví silně zdůrazňován, je však pro většinu z nich málo chápán.

Vysvětlovat je však vyžaduje velký prostor a přesahuje záměr této série článků. Jsou zásadní, a vzkříšení Ježíše potvrzuje jejich význam.

Závěr

Správné pochopení události vzkříšení Ježíše je **pevný základ** pro naši důvěru v budoucí změnu, obnovu stvoření, i v náš nový nastávající život zde na zemi, ne v nebi.

Uvědomit si hodnotu vzkříšení, znamená uvidět souvislý, nerozporný obraz. Vynoří se opravdová, až hmatatelná **naděje na odměnu** pro nás.

Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že **Bůh je a že dává odměnu** těm, kdo ho usilovně hledají. (Hebreům 11:6)